

der er optaget som bilag til udvalgets betænkning.

Flertallet går i øvrigt ud fra, at der på ministerens foranledning snarest vil blive udarbejdet en særlig vejledning om tilrettelæggelsen af disse aktiviteter. For at sikre virkeliggørelsen af lovforslagets hensigt bør arbejdsmarkedets parter inddrages i udarbejdelsen af denne vejledning.

E) Med hensyn til lovforslagets bestemmelser i § 12 om *afgangsprøver og karaktergivning* foreslår flertallet, at der i overensstemmelse med udvalgets hovedsynspunkt om de praktiske fags stilling åbnes mulighed for, at eleverne kan indstille sig til afgangsprøver også i disse fag, herunder i håndarbejde, sløjd, hjemkundskab og maskinskrivning, der alle optræder som valgfag efter lovforslagets § 9. Man er endvidere enige om at begrænse karaktergivningen til prøvefagene, herunder de praktisk betonede, på 8.-10. klassetrin. Der skal dog tillige gives karakterer i prøvefagene til elever, der forlader skolen efter 7. klassetrin.

Man er endvidere enige om, at alle afgangsprøver skal udformes ud fra det princip, at prøven i videst muligt omfang skal afspejle det daglige arbejde i undervisningen, og om, at ministeren skal tage initiativet til et udredningsarbejde med henblik på en forenkling af den nuværende karakterskala (13-skalaen).

F) Bestemmelserne i lovforslagets § 25 om *befordring af elever* til og fra skole foreslås forenklet og smidiggjort, således at der kun fastsættes tre forskellige km-grænser, og således at der bliver mulighed for at fravige disse i særlige tilfælde.

G) Med hensyn til spørgsmålet om *dispensation fra undervisningspligten* er flertallet enig om, at lovforslagets § 34, stk. 3, kan udgå som overflødiggjort af den allerede foreslåede udvidelse af § 33, stk. 4, hvorefter undervisningspligten kan tillades opfyldt ved deltagelse i erhvervsmæssig beskæftigelse. Det bør i øvrigt understreges over for de lokale skolemyndigheder, at skolen er forpligtet til at støtte de elever, der opnår dispensation efter § 33, stk. 4, og i givet fald tilbyde eleven at vende tilbage til skolen eller

være behjælpelig med at fremskaffe alternative tilbud.“

Flertallet har i øvrigt ønsket at fremsætte følgende synspunkter:

Der bør åbnes mulighed for, at en lærer i samme time kan undervise hele klassen på to niveauer i kommuner med så tyndt et befolkningsgrundlag, at niveaudelingen ellers ville blive uforholdsmæssigt dyr.

Den foreslåede *klassens time* skal først og fremmest anvendes til socialpædagogisk arbejde. I den udstrækning dette behov er opfyldt, skal klassens time anvendes til almindelig undervisning.

Hvad angår de *praktiske fag*, ønsker flertallet at understrege disses fulde ligestilling med de boglige fag. Flertallet advarer imod, at det boglige indslag i de praktiske fag bliver for stærkt. Det er flertallets opfattelse, at det bør tilstræbes, at der i alle boglige fag bør indgå praktiske bestanddele.

Et *mindretal inden for flertallet* (venstres medlemmer af udvalget) har den 27. maj 1975 anmodet undervisningsministeren om at få udarbejdet en alternativ timefordelingsplan, hvor man placerer kristendomskundskab stærkere end i det første udkast. Venstre mener fortsat, at der skal kunne laves en vejledende timefordelingsplan, hvor kristendomskundskab som nu har 13 timer i et 9-årigt skoleforløb.

Et *andet mindretal inden for flertallet* (kristeligt folkepartis medlem af udvalget) kan tilslutte sig de af partiet venstre ovenfor fremførte synspunkter.

Flertallet indstiller herefter lovforslaget til *vedtagelse* med de af undervisningsministeren stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) kan ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse, medmindre de af mindretallet fremsatte ændringsforslag vedtages, ud fra den betragtning, at loven vil betyde en væsentlig forringelse af folkeskolens kundskabsmæssige niveau.

Dels baner lovforslaget vej for den *udelte skole*, dels mindsker det kravene til den en-